

2020.
Nagypéntek

Ján 19,14-15 A ti királyotokat feszítsem meg?

Db., 2020. 04. 10. (p)

Ige:

Ján 19,14-15: *Vala pedig a húsvét péntekje; és mintegy hat óra. És monda a zsidóknak: Ímhol a ti királyotok! Azok pedig kiáltoznak vala: Vidd el, vidd el, feszítsd meg őt! Monda nekik Pilátus: **A ti királyotokat feszítsem meg?** Felelének a papífejedelemek: *Nem királyunk van, hanem császáruk!**

Bevezetés:

Nagypéntek van, amikor a keresztyénség J. Kr. halálára emlékezik. A váltságáhalálra, ami által eltöröltettek a bűneink, ami által megbékéltünk Istennel. Az Úr halálára, ami nekünk örök életet szerzett. Az Ő halálát hirdetjük vasárnaponként a kenyértörés, az úrvacsora alkalmából is. Hálaadással tesszük, mert ez olyan jótétemény, olyan nagy kegyelem, hogy azt megfizetni nem tudjuk, de mindig megtelik a szívünk hálával, amikor emlékezünk, hogy Urunk értünk, miattunk és helyettünk halt meg.

Most azonban az Úr halálának egy másik oldaláról szeretnék szólni. Arról, ami az emberi gonoszságra mutat rá. Amit Péter apostol így mondott: **Apcs 2:23** *Azt, aki Istennek elvégezett tanácsából és rendeléséből adatott [halálra], megragadván, gonosz kezeikkel keresztfára feszítve megölelék.*

1.) Miért ölték meg Jézus Krisztust?

Elítélése előtt hatszor hallgatták ki. Háromszor a vallási vezetők: Annás, Kajafás, végül a Nagytanács. Semmi bűnt nem tudtak rábizonyítani. **Olvassuk el Máté 26:63-67.**

Ezek után átadták a világi hatóságnak. Ott is háromszor hallgatták ki. Először Pilátus, aztán Heródes, majd újból Pilátus. A

főpapak politikai síkra akarták terelni a vádat, mondván, hogy királynak mondja magát, és így a császár ellen van, de ez a vád sem állt meg. A világi hatóságok sem találták bűnösnek. Megértették, hogy J. Kr. királysága, országa nem e világból való. Nem fenyegeti a császár által felállított politikai rendszert.

2.) Mikor Pilátus beült a törvénytevő székbe, jelezve, hogy ítéletet hoz, így mutatta be Jézust: *Ímhol a ti királyotok!* Erre azt kiabálták, hogy feszítsék meg. Pilátus megkérdezte: *A ti királyotokat feszítsem meg?* Erre azt válaszolták: *Nem királyunk van, hanem császáruk.*

A zsidó főembereknek már virágvasárnap sem tetszett, hogy Jézust a nép királyként fogadta. Nekik nem ilyen király kellett. Más volt az **elképzelésük**, és ennek nem felelt meg Jézus. Ezért megtagadták, meggyűlölték, el akarták veszíteni, és végül halálra adták.

Aztán azért is gyűlölték, mert lerántotta a leplet a vallásos vezetők **képmutatásáról**. Szembesítette őket azzal, hogy **szeretik a pénzt**, kifosztják az árvákat és özvegyeket. Leleplezte, hogy nem az Istentől való **dicsőséget keresik**, hanem egymástól várnak és vesznek dicsőséget. Felfedte, hogy nem egyezik Isten Igéjével és akaratával az egész vallási rendszerük. J. Kr. nem az ő elismerésükre törekedett, hanem az Atyáéra.

Féltették a **hatalmukat**, mert a népből sokan követték Jézust. Mert hatalmas volt beszédben és cselekedetben. **Féltékenyek, irigyek** voltak. Pilátus átlátott rajtuk: **Márk 15:9-10** *Pilátus pedig felele nekik, mondván: Akarjátok-e, hogy elbocsássam nektek a zsidók királyát? Mert tudja vala, hogy irigységből adták őt kézbe a főpapak.*

Olvassuk még el Ján 19,19-22: Pilátus a keresztre is ráíratta: **Názáreti Jézus a zsidók királya.** Ez sem tetszett a papi fejedelmeknek. Át akarták íratni, hogy ezt csak Jézus mondta magáról. Pilátus nem változtatott rajta. Isten akarta így! Mert valóban a zsidók királyát feszítették meg. Sokan olvasták, 3 nyelven: Héberül, görögül és latinul. Héber a **vallási világ**, görög a **világi bölcsesség**, és latin a **világi hatalom** nyelve volt.

3.) Miért mondtam el mindezeket? Mi ennek az üzenete számunkra?

Most is ugyanez az ember nyomorúsága és bűne. **A világ bölcsei** másképpen gondolkoznak, mint Isten. Amit J. Kr. mond és tesz, az nem illik bele az ő gondolatrendszerükbe. Az ő szemükben bolondság Istenre hagyatkozni, mindent Istentől várni, Istennel számolni. Ők a maguk képességeivel számolnak, és nem keresik, nem értik és nem is szeretik Isten akaratát! Mennek a maguk feje után, és persze a maguk vesztére.

De ez a bűne **a világi hatalomnak is**. Nem kérdezik, mit akar Isten. Azt tesznek, amit jónak látnak, amihez erejük és hatalmuk van. Nem ismerik el, amit Nabukodonozor átélt: **Dán 4:29** *hogy a felséges [Isten] uralkodik az emberek birodalmán, és annak adja azt, akinek akarja.*

A vallási világ is ugyanaz, mint J. Kr. idejében. A vallásos ember nem azt kérdezi: Mit akarsz Uram? Hanem ő akarja megmondani, hogy mit tegyen Isten, és ha nem teszi meg, akkor haragszik Rá. Akkor elfordul Tőle, megtagadja. Ha most itt élne Jézus, most is megfeszítenék.

Aztán Isten hoz egy koronavírus, és megáll az emberi tudomány és bölcsesség. Tehetetlen a világi hatalom is, és semmire nem jut a vallásos világ sem. Nagy figyelmeztetés ez a magát istennek képzelő embernek!

4.) De mi ennek az Igének az üzenete számunkra, Isten gyermekei számára?

* Mit teszek, ha Isten nem az elképzelésem szerint irányítja az életemet? Elismerem-e, hogy Ő az Úr, Ő a Király, és meghajlok-e Előtte? Elismerem-e, hogy Ő jobban tudja, mint én, hogy mi válik a javamra?

* Nagyon szeretjük Őt, mint gyógyítót, mint csodatevőt. Szeretjük, mert megbocsátotta a bűneinket, meghallgatja könyörgésünket. De mikor azt mondja, hogy nem! Ha Ő másként akarja, akkor meghajlok-e előtte? Elismerem-e, hogy Ő az Úr és Király, legyen meg az Ő akarat?

* Mit teszünk, ha az Úr más testvért, más gyülekezeteket áld meg?

Sikereik vannak. Nekem, vagy a mi gyülekezetünknek pedig nincs semmi, amit fel tudnék mutatni az embereknek. Semmi látványos! Akkor irigykedem? Féltékenykedem? Vagy azt mondom: Te vagy az Úr, a Király. Úgy jó nekem, ahogy Te teszed. Legyen meg a Te akarod!

* Mit teszek, ha Isten mást halmoz el anyagiakkal, gazdagsággal, jóléttel, sikerekkel? Talán éppen világi embereket, én pedig nem jutok egyről a kettőre. Tudok-e hálát adni a mindennapi kenyérért és a ruháért?

* Mit teszek, ha más jó erőnek, egészségnek örvend, én pedig betegeskedem? Tudom-e hittel vallani, hogy ez is a javamra van?

* Mit teszek, ha az Úr lerántja a leplet rólam, és szembesít olyan bűnnel, amit nem is gondoltam, hogy még megvan bennem? Vagy tudtam ugyan erről a bűnömről, de dédelgettem magamban, és egyszer csak az Úr, a Király keményen megfedd. Elfogadom? Harcolok a vétkeim ellen? Vagy Kr. ellen harcolok, és benne maradok a bűnben?

A sord még lehetne folytatni, de szeretném világossá tenni, hogyan jön ez össze azzal, hogy J. Kr.-t mint királyt utasította el az Ő népe, és mint királyukat feszítették a keresztre.

Lássuk meg, hogy két lehetőség van. Az egyik: elfogadjuk, hogy Kr.-al együtt megfeszítettem, és ebből erőt véve megfeszítjük magunkat. **Gal 5:24** *Ákik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt.* A másik: magunknak feszítjük meg Őt. **Zsid 6:6** *mint akik önmaguknak feszítik meg az Istennek ama Fiát, és meggyalázzák őt.* Még egyszer: Magamat feszítem meg, vagy magamnak feszítem meg Isten Fiát, a Királyt, és ezzel meggyalázom Őt?

A keresztre feszítéskor meggyalázták J. Kr.-t. Ott az én bűneim gyalázatát is hordozta. Most már ne gyalázzam Őt a bűnimmel: önzéssel, hitetlenséggel, keménységgel, világiassággal, irigységgel, anyagiassággal, hitetlenséggel! Semmivel! Őt, a Királyt ne akarjam elhallgattatni! Testben már nem feszíthetjük keresztre, de önmagunk számára megfeszíthetjük.

Most még megengedi, hogy ne fogadjuk el Őt Úrnak és Királynak. Megengedi és eltűri a világnak, hogy hátat fordítsanak Neki, semmibe

vegyék, mellőzzék, gyalázzák. De majd eljön az idő, amikor ezt tovább nem tűri, nem engedi. Akkor minden térd meghajlik Előtte.

Egy ideig nekünk, hívőknek is megengedi, hogy a testünk indulatait és kívánságait ne feszítsük meg. Megengedi, eltűri egy ideig, hogy elhallgattassuk Isten Fiát, mintegy önmagunknak megfeszítsük a Királyt. De hála Istennek, nem sokáig engedi. Elvégzi bennünk, hogy mielőbb meghajoljunk Előtte, ne akkor, amikor majd minden térd meghajol!

Boldog, aki nemcsak azzal számol, hogy J. Kr. érette, miatta és helyette halt meg, hanem azzal is számol, hogy J. Kr.-al együtt ő is megfeszítettett, és ezért megfeszíti magát, indulatait, kívánságait, és szívből meghajlik, hódol a Király, J. Kr. előtt!

Ámen